

Behandling Udkast til Lov om Udjævning af Soldforskjellen mellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig samt det midlertidige Soldforhold til Hertugdømmet Holsteen.

Mødet hævet Kl. 3³/₄.

34te Møde.

Tirsdagen den 26de November.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi over til Fortsættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Soldvæsenets Lønning. Vi standsede i Gaarsmødet ved Forhandlingerne om det Afsnit, der indeholder §§ 2—5.

Syholm: Det er desværre ikke i det Haab at kunne kaste et nyt eller tilfredsstillende Lys over de forskellige Punkter, som angaae Detailen, navnlig af Fordelingen og Størrelsen af de foreslaaede Gager, at jeg reiser mig i dette Dieblif; jeg maa tværtimod erklære mig fuldkommen fallit ved Bedømmelsen af alle disse Detailspørgsmaal. Det er mig dog en Trøst, at troe, at der kan være Tilfældet med nogle flere i Salen, at de ogsaa dele denne min Forlegenhed, og under denne Forudsætning har jeg troet at burde henstille til disse, om det ikke vilde være rettest i Afgjørelsen af alle lignende Punkter, som navnlig maae støtte sig paa subjectivt Skjøn, at antage den Redaction eller Forslag for det rigtigste og bedst begrundede, som udgaaer fra den Autoritet, som vi vistnok i dette Tilfælde Alle anerkjende at forlene en fuldkommen saa stor Dygtighed og Nidkærhed med en langt større Sagkundskab og vistnok ogsaa med en bedre og langt modnere Overtueelse.

Kierkegaard: Det er i mine Tanter ikke noget behageligt og idetmindste ikke noget umiddelbart taknemmeligt Arbejde, hvergang der forekommer et Lovforslag af den Bestaafenhed, som nærværende, saa at skulle eller ville, eller begge Dele tilsammen, minde om, at det Første og Sidste, vi trænge til, er Forsigtighed i Hen-

sende til den Byrde, vi lægge paa os for Fremtiden, at det Første og Sidste, vi trænge til i alle Kredse i Fædrelandet, er Besparelser og det betydelige Besparelser. Og derfor er det saa saare godt, naar den, der skal føre Ordet i en saadan Sag, kunde have en Følelse af, at han bliver baaren af en Stemning, en mægtig Stemning i Folket i det Hele. Om dette nu for Diebliffet forholder sig saaledes, skal jeg lade være usagt. Jeg kan huske, at for nogle Aar siden var det saaledes, at for nogle Aar siden, da behøvede man næsten blot at sige „Besparelser“, da behøvede man blot at tale om „Indskrænkninger“, da behøvede man blot at pege hen paa, hvorledes det skulde blive „i Fremtiden“ og hvordan det skulde gaae med „Finantserne“, for at blive anset for en Røst af Folkets Røst, for at deslige Ord skulde der blive ganske overordentligt lagt Mærke til, og for at det skulde vedkjendes af Alle, som vare eller som syntes at være Bærere af den offentlige Mening, Udtalere af den offentlige Stemning. Men det forekommer mig næsten, som om det nu er i Begreb med at fke og at gaae i Opfyldelse, hvad jeg rigtignok dengang havde en Forventning om, saa det begynder at vise sig, at det kun forholdt sig saaledes, saalænge Folket ikke havde nogen afgjørende Indflydelse, ved sine udvalgte Mænd, paa Bestemmelsen af Statens Indtægter og Udgifter, men at, saasnart det Tilfælde indtraadte, saa vilde Sagen stille sig paa en noget anden Maade, saa vilde det vise sig, at det gaaer med Folket ved sige Leiligheder, naar det skal give sin Mening tilkjende igjennem sine udvalgte Mænd, omtrent som det efter Sigende, gif med en af vore sidste hædrede og ælfede Konger. Jeg tør nemlig, tænker jeg, nok berøre det, ligesom der vist er mange her i Thinget, som vide af allehaande Sagn om, at en Konge, som endnu lever i et godt Minde her i Landet, at Kong Frederik den Sjette satte sig mangen Gang til sit Arbejde, for at beregne nøagtigt og bestemme skarpt, hvad Landet kunde taale at tilstaae sine Embedsmænd i Gage, i Pension og saa fremdeles, og naar han saa blev afbrudt i Beregningen ved Bemærkninger om, at den og den Mand havde 8, 9 Børn og sad i trange Kaar, saa det Bestemte derfor turde være for lidt for ham, saa